

קטן כמו שערה שבר ח' ועבר מאיתנה, והיה מצה. ועל זה כתוב גער חית קנה. גער בה הקדוש ברוך הוא, ונשבר ח' של חמץ ונעשה ה'. (ועובר ח' של חמץ ונעשה).

ועתיד הקדוש ברוך הוא לשבר לו לאותו קנה כמו זה, ישבר רגל ק' מקנה, וישאר הנה. (ישעיה מ) הנה ה' אלהים בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו. מהו ופעלתו? זה פעל של אותה ק' (פעלה של אותו חמץ) שישבר אותה, והיא פעלה שלפניו, והוא יעביר רגלו ויהיה הנה, שנאמר (שם מא) ראשון לציון הנה הנם וגו'.

רעיא מהימנא

רבי שמעון פתח ואמר, גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים. גער חית קנה - זה קנה שאחוז בו עשו, שהיא עיר רומי הגדולה, שנעץ גבריאל קנה בים הגדול, וכנו עליה כרף גדול של רומי. קנה של חמץ. וכאשר תבא גאלתם של ישראל, ישברו אותו. זהו שכתוב גער חית קנה עדת. ומיד עובר חמץ מהעולם. המחמץ שלו היא רומי. ותתגלה מצה בעולם, שהוא בית המקדש של בית ראשון ובית שני.

אמר המנורה הקדושה (הרוצה הבאמו), שהם פנגד בת עין ימין, ובת עין שמאל. והם פנגד (לחם משנה) רומי הגדולה ורומי הקטנה, וכנגד שני עננים שמכסים על בת עין ימין ושמאל. והם פנגד שאור וחמץ. ועד שאלו יתבערו מהעולם, כל יראה וכל ימצא אחד מהם, בית ראשון ובית שני לא יתגלו בעולם. והרפואה של עני העין שהחשיכו לבת עין ימין ושמאל, מה תהיה רפואתם? הרפירות של

אתבר. בחוטא זעירא פנימא, תבר ח' ואתעבר מאיתנה, והיה מצה. ועל דא כתיב, גער חית קנה, גער בה קדשא ברין הוא, ואתבר ח' חמץ, ואתעביד ה'. (ס"א ואתעבר ח' חמץ ואתאכיד).

וזמין קדשא ברין הוא. לתברא ליה לההוא קנה, פגוונא דא, יתבר רגליה דק' מקנה, וישתאר הנה. (ישעיה מ) הנה יי אלהים בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו. מאי ופעלתו. דא פעל דההיא ק' (ס"א פעלה דההוא חמץ) דיתבר לה, ואיהי פעלה לפניו, איהו יעבר רגליה, ויהא הנה (ישעיה מא) ראשון לציון הנה הנם וגו'.

רעיא מהימנא

רבי שמעון פתח ואמר, גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים. גער חית קנה, דא קנה דאתאחד ביה עשו, דאיהי קרפא דרומי רבתא, דנעץ גבריאל קנה בימא רבא, וכנו עליה כרף גדול דרומי. קנה דחמץ. וכד ייתי פורקנא לישראל, יתבר ליה. הדא הוא דכתיב גער חית קנה עדת. ומתעבר מיד חמץ מעלמא. מחמצת דיליה רומי. ויתגליא מצה בעלמא, דאיהי בי מקדשא דבית ראשון ובית שני.

אמר בוצינא קדישא (ס"א רעיא מהימנא), דאינון לקבל בת עין ימין, ובת עין שמאל. ואינון לקבל (לחם משנה) רומי רבתי, רומי זעירא. לקבל תרין עננין, דמכפטיין על בת עינא ימינא ושמאלא. ואינון לקבל שאור וחמץ. ועד דאלין יתבערון מעלמא כל יראה וכל ימצא חד מנייהו, בית ראשון ושני לא יתגליין בעלמא.

ואסוותא דעננא עינא, דאחשיף לבת עינא ימין ושמאל, מה יהא אסוותא דלהון. מרה דעגלא. והיינו

ימצא אחד מהם, בית ראשון ובית שני לא יתגלו בעולם. והרפואה של עני העין שהחשיכו לבת עין ימין ושמאל, מה תהיה רפואתם? הרפירות של

העגל. וזהו שכתוב (ישעיה כז) שם ירעה עגל ושם ירפץ. שם ירעה עגל - זה משיח בן יוסף שנאמר בו (דברים לג) בכור שורו הדר לו. ושם ירפץ - זה משיח בן דוד. אחד להעביר את רומי הגדולה, ואחד להעביר את רומי הקטנה. ומיכאל וגבריאל פנגדם הם.

ומשום זה ח', שהוא חוט קטן, תשבר אותה, ותפנס אות ה' במקומה. שבתחלה נאמר קנה וסוף קמלו. קנה - שלטון של רומי. וסוף - לכל המלכויות, שעתידי הקדוש ברוך הוא לשבר אותו. גער חית קנה - גער חיה רעה, שהיא אות ח' מחמץ, ושבר רגליה מן המחמצת, שנאמר בה (משלי ה) רגליה ירדות מות. ועוד גער חית קנה - שבר רגל הקוף מקנה, וישאר הנה. מיד - (ישעיה מ) הנה ה' אלהים בחזק יבא, (מא) ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. הנה - ס', אחר אלף ומאתים.

ואמר המנורה הקדושה, נאמר (בראשית מז) כל הנפש לבית יעקב ששים ושש. להתעוררות של משיח ראשון. ושש להתעוררות משיח שני. נשאר ושש שנים לשבעים ושנים, לקים בהם (ויקרא כה) שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה, שנאמר (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה.

אם כן, מה פתוב למעלה (שם לא) רנו ליעקב שמחה? אלא ארבע גאלות עתידות להיות פנגד ארבע פוסות של פסח. משום שישאל מפזרים בארבע פנות העולם, ואלו שיהיו רחוקים - לששים. והשלישיים - לששים ושש. והרביעיים - לשבעים ושנים.

ונאדות אלו יהיו בארבע חיות, בשם יהו"ה שרוכב עליהם. זהו שכתוב (חבקוק א) פי תרכב על סוסך מרפכתיה ישועה. שכנגדם יעורר למטה ארבעה דגלים ושנים עשר שבטים, בסוד של

שם ירעה עגל ושם ירפץ. שם ירעה עגל, דא משיח בן יוסף, דאתמר ביה (דברים לג) בכור שורו הדר לו. ושם ירפץ, דא משיח בן דוד. חד אעבר רומי רפתי. וחד אעבר רומי זעירתא. דמיכאל וגבריאל ל לקבליהו אינון.

ובגין דא ח', דאיהו חוטא זעירא, תבר לה, וייעול ה' באתרהא. דבקדמיתא קנה וסוף קמלו. קנה שלטנותא דרומי, וסוף לכל מלכין, דעתיד קדשא ברין הוא לתברא ליה. גער חית קנה, גער חיה בישא, ח' מן חמץ, ואתבר רגליה מן מחמצת, דאתמר בה (משלי ה) רגליה ירדות מות. ועוד גער חית קנה, יתבר רגל קוף מן קנה, וישתאר הנה. מיד הנה יי אלהים בחזק יבא, (ישעיה מא) ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. הנה: ס' בתר אלף ומאתן.

ואמר (שמות מט) בוצינא קדישא, (בראשית מ"ו) כל הנפש לבית יעקב, ששים ושש. ששים, לאתערוותא דמשיח ראשון. ושש, לאתערוותא דמשיח שני. אשתארו ו' שנים לע"ב, לקיים בהו, (ויקרא כה) שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה, דאתמר (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואתה.

אם כן, מה כתיב לעיל (ירמיה לא) רנו ליעקב שמחה. אלא ארבע גאלות עתידין למהו, לקבל ארבע פוסות דפסח. בגין דישראל מפוזרין בארבע פנות עלמא, ואינון דיהון רחוקין מאומין, אקדימו לרנו. ותנינין, לשתין. ותליתאין, לשתין ושית. ורביעאין לע"ב.

ופורקנין אלין, יהון בארבע חיון, בשם יהוה דרכיב עליהו. הדא הוא דכתיב, (חבקוק א) פי תרכב על סוסך מרפכתיה ישועה. דלקבליהו, יתער לתתא

שישראל מפזרים בארבע פנות העולם, ואלו שיהיו רחוקים - לששים. והשלישיים - לששים ושש. והרביעיים - לשבעים ושנים.

ונאדות אלו יהיו בארבע חיות, בשם יהו"ה שרוכב עליהם. זהו שכתוב (חבקוק א) פי תרכב על סוסך מרפכתיה ישועה. שכנגדם יעורר למטה ארבעה דגלים ושנים עשר שבטים, בסוד של